

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. E. H.**, zast. JUDr. Lucií Madleňákovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Nádražní 381/9, Mohelnice, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti: **I) MUDr. R. K.**, a **II) Bc. G. K.**, oba zast. Mgr. Michaelou Simandlovou, advokátkou se sídlem Fryštátská 174/51, Karviná, v řízení o kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2024, č. j. 25 A 42/2023-52, o návrhu osob zúčastněných na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh osob zúčastněných na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Osobám zúčastněným na řízení **s e u k l á d á**, aby každá z nich zaplatila ve lhůtě **3 (tří) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 5. 10. 2024 blanketní kasační stížnost osob zúčastněných na řízení (dále též „stěžovatelé“) proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2023, č. j. MSK 18908/2023.

[2] Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a současně potvrdil jím napadené dodatečné povolení stavby ze dne 22. 12. 2022, č. j. SMK/155463/2022, vydané za základě žádosti stěžovatelů Magistrátem města Karviné podle § 129 odst. 3 ve spojení s § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve

znění pozdějších předpisů, pro stavbu přístřešku se skladem nářadí včetně vsakovacího zařízení a elektrického odběrného zařízení, vše na pozemku parc. č. XA v kat. území R., u rodinného domu č. p. X stojícího na pozemku p. č. XB, ulice U s. h., K.– R. (dále jen „stavba“).

[3] Součástí doplnění kasační stížnosti, které Nejvyšší správní soud obdržel dne 20. 11. 2024, byl i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh odůvodnili stěžovatelé vznikem nepoměrně větší újmy spočívající v pokračování řízení o odstranění stavby, což by významně zasáhlo do jejich majetkových poměrů. Pokud by totiž stěžovatelé byli povinni stavbu odstranit, znamenalo by to nevratný zásah do jejich vlastnického práva, který by jim zároveň způsobil škodu na majetku ve výši několika stovek tisíc korun. Ani jejich případný úspěch ve věci by pak na tuto újmu neměl vliv a stal by se *de facto* bezpředmětným, jelikož stavba by již byla odstraněna. Žalobci přitom přiznáním odkladného účinku žádná újma nehrozí, jelikož 91 % vod, které přitékají na jeho pozemek (p. č. XC), je z jiných ploch než z pozemku stěžovatelů, na kterém se jejich stavba nachází.

[4] Žalobce ani žalovaný se k návrhu stěžovatelů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřili.

[5] Podle 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovateli a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě splněny.

[8] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. Tvrzení stěžovatele musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, či ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32).

pokračování

[9] Stěžovatelé spatřují hrozbu újmy v odstranění stavby, která může být výsledkem pokračujícího řízení o odstranění stavby. Takový důsledek však s výkonem rozhodnutí žalovaného bezprostředně spojen není. Předmětem správního řízení bylo dodatečné povolení stavby, nikoliv její odstranění. Výkon rozhodnutí žalovaného proto neznamená, že by žalovaný měl možnost nechat stavbu odstranit v rámci exekučního vymáhání, ale pouze odpadnutí důvodu pro přerušení řízení o odstranění stavby. Nezvratný důsledek spatřovaný stěžovateli, který by potenciálně mohl odůvodňovat přiznání odkladného účinku, je tak spojen právě až s řízením o odstranění stavby, a před jeho pravomocným skončením proto nemůže nastat. V projednávané věci nejde o přezkum rozsudku ve věci žaloby proti správnímu rozhodnutí, jehož bezprostředním následkem by mohlo být odstranění stavby stěžovatelů, potažmo zásah do jejich majetkových poměrů. Výkon rozhodnutí žalovaného tedy sám o sobě újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. znamenat nemůže.

[10] Nejvyšší správní soud tak – po posouzení povahy žalobou napadeného správního rozhodnutí a stěžovateli tvrzených důvodů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti – dospěl k závěru, že výkon rozsudku krajského soudu pro stěžovatele sám o sobě nepředstavuje bezprostředně hrozící újmu na jejich vlastnickém právu. Tudíž není splněna hned první podmínka pro přiznání odkladného účinku.

[11] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. návrh stěžovatelů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl (výrok I.).

[12] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je dočasné povahy a nijak nepředjímá, jakým způsobem bude o kasační stížnosti meritorně rozhodnuto, což vyplývá také z usnesení zdejšího soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS.

[13] Pokud jde o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II.), vycházel soud ze závěrů nedávného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, zejm. bodu [23], podle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[14] Ve věcech správního soudnictví je poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost [§ 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích]. Účastníci řízení, kteří učinili společný návrh, vystupují v řízení jako samostatní účastníci, proto každý z nich zvlášť je povinen zaplatit soudní poplatek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011-251, č. 2410/2011 Sb. NSS). To znamená, že každý ze stěžovatelů je jednotlivě povinen zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného

účinku ve výši 1 000 Kč, a tudíž výše tohoto poplatku za oba stěžovatele celkem činí 2 000 Kč.

[15] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050426824**.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Nejvyšší správní soud upozorňuje, že zaplatit soudní poplatek kolkovou známkou lze pouze v případě, pokud podání opatřené kolkovou známkou bude učiněno nebo podáno k poštovní přepravě nejpozději dne 31. prosince 2024 (srov. přechodné ustanovení v Čl. X, bodě 4., zákona č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů).

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude jej Nejvyšší správní soud **vymáhat**.

V Brně dne 17. prosince 2024

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu

pokračování

Nejvyššímu správnímu soudu zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

Ke sp. zn.: 5 As 268/2024

podpis.....

Místo pro nalepení kolkových známek: